

Američki poduzetnik Semir Osmanagić otkriva bosansku dolinu piramida

Energetsko središte svijeta?

»Istostranični trokut koji tvore povezani vrhovi piramida nam otkriva misterij doline u Visokom. To nas usmjerava k energetskom središtu koje će eksplodirati i preplaviti svijet. Kada će se to dogoditi, ne znam. Trenutno još nije vrijeme za to. Pola godine, dva mjeseca, pet godina? Do toga će sigurno doći. Osim te geometrije trokuta imamo još i druge geometrije, na širem području ...« oduševljeno pripovijeda Semir Osmanagić, čovjek koji je otkrio niz s podzemnim hodnicima povezanih piramida iz nekog davnog prastarog razdoblja ljudske povijesti. Uvjeren je da će se zbog tog otkrića povijest iznova pisati. No, ne samo to:

»Otkopavanje piramida je proces kojim mijenjamo koncept na globalnom nivou, mijenjamo koncept razmišljanja, rušimo svijet. Taj proces nije moguće zaustaviti, jako brzo će se raširiti po čitavom svijetu. Ja sam započeo taj proces od kraja, kad smo prošle godine ovdje uveli multidisciplinarni pristup. Formalno je u pitanju arheološki spomenik, ali čitavo to događanje nema puno zajedničkog s arheologijom. Arheologija je zanat, tu su stručnjaci za sva moguća područja, materijalna, koja se oslanjaju na fizička osjetila, a tu su također i ljudi koji imaju razvijena duhovna osjetila. Energija sama po sebi

To je najveći civilizacijski kompleks koji je ikada izgrađen na licu planeta.

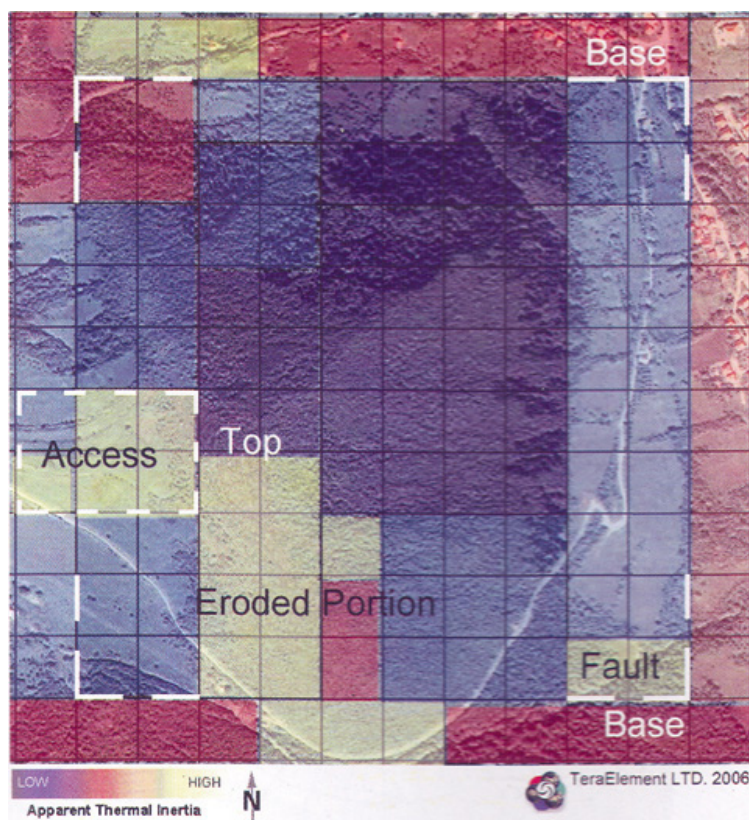
Semir Osmanagić u sobi stručnog štaba ispred fotografije brda Visočica, to jest ispred bosanske piramide Sunca.

nije niti dobra, niti slaba, niti negativna, ljudi su oni koji joj daju boju. Mi ovdje smo je obojali pozitivno, od početka je sve zasnovano na iskrenosti, poštenju, dobrovoljnosti, dobrom cilju; ne na elitističkoj znanosti, nego na različitim znanjima s brojnih područja. Svaki dio istraživanja je dobro odmjereno i iskreno.«

Po cijelom svijetu izvještavaju o piramidi Sunca. Ali sada je to već prošlost. Najnovije otkriće je piramida Ljubavi. Peta, nakon što je američki Bosanac, kao što samog sebe naziva neumorni istraživač, sa suradnicima, a glavna potpora mu je direktor muzeja u Visokom, profesor Hodović, već otkrio piramidu Sunca, Mjeseca i Zmaja te hram Zemlje:

»No, to još nije sve, ali je prerano govoriti o svemu«, govori Semir Osmanagić i uvjerljivo nastavlja:

»Ono što ovdje vidite, najveći je civilizacijski kompleks koji je ikada izgrađen na licu planeta. To je šok, šok za šokom, ovo ovdje je civilizacijski kompleks, i samo to otkriće je već jako važno ... Postoje razlozi zašto to do sada nije bilo otkriveno: prvi razlog je da još nije bilo došlo vrijeme za to, a drugi razlog je njegova veličina. Kad se to dvoje udruži, a očito je sada došlo vrijeme za to, biti će otkriven bosanski piramidalni kompleks koji će imati i te kako veliki utjecaj na svijet. Bosna će se pred našim

Satelitska toplotna karta, snimljena s instrumentom Aster na satelitu Terra koji je u zemaljskoj orbiti od 1999. godine, po objašnjenju dr. Amera Smailbegovića, pokazuje da se te uzvisine, piramide, hlade brže od ostalih, jer su iz drugog, manje gustog odnosno više poroznog kamena, što znači da su šuplje. Na slici su tamnija polja tamo gdje je piramida Sunca.

očima u slijedećim godinama naći u ulozi da će svi gledati u nju. No ovaj put iz sasvim drugih razloga nego li do sada. Stizati će samo pozitivni utjecaji i nadanja za cijeli svijet, a ne samo za Bosnu, koja je malena i minorna na zemljovidu. Otvoriti će se znatiželja u pogledu davne prošlosti, za vrlo davnu prošlost; početi će se odvijati velika stvar ... Svijet će gledati u Bosnu kao u državu nade. Sve će se događati na globalnom, civilizacijskom nivou ...»

Za vrijeme razgovora zovuga na sve strane; da se fotografira s posjetiocima, da odgovori kada će primiti ambasadora, da se oprosti s akademikima koji su mu došli izraziti potporu, s istomišljenicima koji su mu došli čestitati za podvig, da naruči ... I potom, kad opet sjedne za stol i naruči si novi narančin sok, kazuje:

»Mi razbijamo negativni energetski oblak. To mora biti učinjeno prije 2012. godine

kako bi mogli primiti povijesni utjecaj svemirske energije iz kozmičkog centra naše galaksije. Nećemo dozvoliti da nas kroz nekoliko godina zadesi apokalipsa. Nudi nam se mogućnost koju možemo iskoristiti. Ili ne, kako smo blokirani – ako bi se tako nastavilo i ako je ne iskoristimo, ostali bi blokirani ...»

Od travnja prošle godine, kad je Semir Osmanagić, američki poduzetnik, svjetski putnik i dugogodišnji istraživač davne prošlosti te autor višetomnog ciklusa knjiga s naslovom *Alternativna povijest*, u Sarajevu predstavio svoju osmu knjigu i u društvu prijatelja posjetio mjesto Visoko, dogodilo se mnogo stvari. Spoznaja da Visočica, brdo iznad mjesta, ima prilično pravilan piramidalni oblik mu je, kao poznavaoču piramida i drugih starih građevina u Meksiku, Salvadoru, Gvatemali, Peruu i drugim državama, potaknula misao da je brdo Visočica u stvari 220 metara visoka

SVETE ENERGIJE PIRAMIDA

U sred vreve na Visočici, na platou koji vodi na piramidu, na njezin vrh Visočicu, gdje su ruševine srednjovjekovnog grada Visoki, prijestolnice srednjovjekovnih bosanskih vladara, susreli smo Anđelu Tabaković iz Zenice, koja je radila bioenergetski tretman svojem prijatelju. Ne samo to, razotkrila nam je i da se već više godina bavi transmisijom energija i čišćenjem planeta Zemlje pomoću duhovnih i iscjeliteljskih metoda. Ovo je njezina priča o jednom od prvih posjeta brdima oko Visokog, prije nego što su 14. travnja ove godine započela službena istraživanja:

Dok sam tako stajala i čekala da primim Sveti Blagoslov samog Izvora, pomislila sam kako tu mora biti još nešto za mene. Nešto što čeka da se susretnemo. Nešto iz davnina, iz pravremena, iz nekih drugih dimenzija i drevnih prostora. No, što je to? Što se to »iza brda valja« (ovaj put piramidalnog) da ja moram biti tu u pet poslijepodne? Plašljivo gledam u

nebo koje samo što nije spustilo kišu nakon ledenog vjetra koji je mene i moje prijatelje probijao do kostiju. Topli travanj? Zaboravi tu sintagmu, ove godine toplog travnja nema.

NEPRIJATNA ENERGIJA

I ... onda je počelo. Kao grom iz vedra neba pogodila me vizija koja se usadila duboko u moju svijest. Dolje, na dnu piramidalnog kompleksa leži jedna stara, izuzetno moćna, ali nimalo benevolentna energija. Ne, pazi, to nije samo energija, to je svjesno biće, ali ono koje je svjesno svoje moći i svoje želje za nanošenjem zla drugima. Ova spoznaja me kao vrtlog povukla na dno, vidjela sam je kako leži i spava i kako će, ako ustane i probudi se, zaista prouzrokovati jedan snažan val negativizma, zloće i mržnje na ovu predivnu okolinu i napose na ljude kojima je okružena. I onda – misao – »učni to prije nego što veća masa ljudi

piramida. Odlučio se da će to istražiti.

Nakon prvih istraživanja, detaljnih mjerenja geodeta, nakon prvih geoloških analiza, podataka sa satelitskih snimaka i drugih činjenica najavio je da će otkopati piramidu, koja bi po trenutno važećim znanstvenim paradigmatama, ovdje bila nemoguća. S prvim je dokazima stupio pred javnost i piramidu nazvao piramida Sunca. Vijest je obišla svijet, objavili su je engleski BBC, američki NBC, novost su prenijele sve svjetske agencije i podsmjeh struke, koji još uvijek traje, je započeo. No muškarac, koji će ove godine sve do listopada voditi istraživanja i planira istraživanje i u slijedećim godinama, je potpuno uvjeren da je u pravu. Posla se prihvatio ozbiljno i njegovu tvrdnju da je to ogroman kompleks objekata koji su djelo ljudskih ruku i koje povezuje mreža podzemnih, na desetke kilometara raširenih tunela, potvrđuje

cijeli niz znanstvenih podataka dobivenih pomoću satelita i radara.

»Trenutno otkrivamo monolitne ploče iz pješčenjaka, veličine tri s tri i pol metra, rovovi pak imaju metar i pol sa dva metra. To što su ploče veće od rovova nam govori kakva je nekad bila veličina rovova. Možda pet puta četiri metra, to su bili ogromni podzemni prolazi,« opisao nam je događanja za vrijeme našeg posjeta Semir Osmanagić, magistar međunarodne ekonomije i osoba koja je napisala doktorsku disertaciju *Civilizacija Maja*. Smatra da je ovo što se sada otkriva ruinirano stanje:

»To je možda samo pet posto od onoga što je nekad bilo, sve je zatrpano, vjerojatno od vremena kad se povuklo nekadašnje veliko, najvjerojatnije slatko more, nakon ledenog doba kad se topio snijeg i kad je bilo povezano s Jadranskim morem; sve je bilo pod vodom. Do samog vrha. Otprilike pedeset metara, do

krene ovdje na radilišta«. Ako osjeti tolike ljudske energije, isplivati će van, pružiti se u svojoj veličanstvenosti, (jer ma kako zla i neugodna bila, ipak je i ona također vrsta Božanske kreacije) i onda će nastati »pomor« kako kazuje i jedna od mjesnih legendi u koje uopće dotad nisam vjerovala. No, u svoju intuiciju koja me do sada nije iznevjerila, morala sam imati povjerenja.

TO BIĆE ME MUČILO

Priopćila sam ovu viziju svojim prijateljima i dogovorila s njima susret za nekoliko dana na Piramidi. Znali smo što nam je činiti. U dogovoreni dan došli smo na brdo Visočica i u tišini počeli pripreme. Trebalo je okružiti se i zaštititi. Jer, i osobno sam imala s tim drevnim bićem »neraščišćenih računa«. Naime, dok sam se kod kuće pripremala ovih par dana i povezivala s tom drevnom sviješću, sjetila sam se (dobila unutarnji uvid) kako sam jednom davno i sama bila mučena od strane ovog bića, u jednoj drugoj drevnoj piramidi. Najžalosniji dio tog uvida bila je spoznaja kako

Semir Osmanagić s darom časopisa Misteriji, zaštitnom atlantskom pločom, u društvu Dragoljuba Pavkova, koji se bavi bioekološkim inženjeringom i mjerenjem geomagnetizma. »Postoje energije suptilnih nivoa kao posljedice zračenja oblika i materijala, odnosno geometrizma piramide,« jedan je od zaključaka Dragoljuba Pavkova, koji smatra da se na dubini od 800 metara nalaze podzemni vodeni tokovi koji su povezani s piramidama.

je ovo biće činilo zlo iz čiste želje i iskonske pobude da to čini. To pradavno vrijeme u kome sam bila netko drugi i živjela u sasvim drugom prostoru i vremenu bilo je toliko daleko da mi se činilo kao da i ne postoji.

SLABOST I OSJEĆAJ GAĐENJA

No, trebalo se vratiti u stvarnost, pripremiti se. Izvršili smo sve nužne »tehničke« pripreme (ako bilo što u duhovnosti možemo nazvati tehničkim) i krenuli. Stali smo na vrh brda Visočica, koje u sebi krije još nerazotkriveno, i čekali pravi trenutak za pokret. Primila sam znak, i počelo je ... Dok sam stajala na jednoj uzvišici brda, moja prijateljica i vjerni pratilac na ovakvim i sličnim duhovnim putovanjima, stajala je na drugoj uzvišici suprotnoj od moje, a naš prijatelj na trećoj strani. Nesvjesno smo se poredali u trokut, kao i toliko puta prije ... Samo što je trokut ovoga puta, na brdu za koje se pretpostavlja da u svojim njedrima krije drevni piramidalni kompleks, imao sasvim drugačije značenje ...

Foto: J. Vetrovec

Piramida Sunca već djeluje na sve više ljudi: njenu važnost je moguće razabrati s prve fotografije, druga nam ukazuje na bosanski poslovni duh, treća nas podsjeća na blisku prošlost, na četvrtoj je najveća džezva na svijetu, mimo koje put vodi na vrh piramide, na petoj je pizza Piramida Sunca.

vrha piramide. Zato su rovovi zatrpani. Ali ništa zato. Polako ćemo ih otkopavati. To je malo rašireno viđenje trenutnih događanja, onoga što vidimo. Ipak rovovi postoje, izgrađeni su ljudskom rukom. Križanja su pod kutom od devedeset stupnjeva. Rovovi su raspoređeni u smjeru istok–zapad. To nisu rudarske jame, nego rovovi izgrađeni s potpuno određenom namjenom. To što vidimo, to i govorimo javnosti. Ništa ne prejudiciramo.

Pronašli smo znakove na monolitima, ali ipak treba još vremena da dokažemo što je to zapravo. Ti su znakovi ucrtani istovremeno s monolitima, ali da li su njihovi stvaraci bili isti ili su isklesani petsto ili pet tisuća godina kasnije, to ćemo tek otkriti. Polako sastavljamo činjenice. Teza je sama po sebi zaista nevjerovatna, no podatci niza znanstvenih disciplina, geoloških, sedimentoloških, termalnih, radarskih, geofizikalnih, geodetskih, topografskih ... do-

kazuju da je ovdje bez sumnje piramida. Arheološka otkrića potvrđuju da je sve to djelo ljudskih ruku.«

Čovjek, koji je čitav svoj život posvetio tajnama prastarih civilizacija, je uvjeren da danas znamo puno manje nego što se nekad znalo:

»Tehnika tadašnje gradnje nam je nepoznata, danas imamo drugačiju tehnologiju. Ne možemo odreći genijalnost davnim graditeljima ako nam je poznato da su izgradili objekt s nekoliko milijuna izlive-

nih blokova ... To je svojevrsan prastari beton koji je izrađivan na licu mjesta i za koji je korišten prirodni materijal, otprilike pet različitih vrsta kamena, od sitne granulacije do veće, povezano s vezivnim materijalom, a izliveni blokovi su također međusobno povezani s nekim vezivnim materijalom ...

Poznavali su akustički inženjering. Danas ne znamo izgraditi stepenice tako da daju određen zvuk. Pogotovo ne takve koje bi zvonile

Prvo sam osjetila mučninu i fizički osjećaj gađenja, dok se moj želudac prevrtao u želji da izbacim iz sebe sve što sam jela, ne samo tog, već i zadnjih pet–šest dana. Osjećaj gađenja i nekog davnog prisjećanja na nemoć dok sam bila podvrgnuta mučenju te zloće, postao je dominantan. U pokušaju da ga spriječim, obratila sam pažnju na ostatak svoga tijela. Tek tu me je čekalo iznenađenje. Moje noge su bile tako ukočene da ni nakon nekoliko pokušaja da barem malo savijem koljena nisam uspjela. Nešto me je držalo potpuno uspravnom, ukočenom kao metalni stup. Isto se događalo i s mojim prijateljima. Kad sam se dovoljno umirila da bih mogla početi s transmisijom energije iz samog Izvora Svega Postojanja ka Zemlji i piramidalnoj građevini ispod nas, osjetila sam kako val nevjerovatne siline, spušten odozgo, od samog Izvora Svjetlosne energije kroz moju sedmu čakru, polako ulazi u moje tijelo, spuštajući se sve niže i zabijajući se duboko u zemlju ispod mojih nogu. Više nisam mogla pratiti moju okolinu pa tako niti vidjeti svoje prijatelje.

BIĆE JE IZAŠLO VAN

Pokušavala sam ostati na nogama onako kako se to od mene i tražilo, i postati što čvršći kanal za transmisiju energija. Sve se utišalo. Djelićem uma uhvatila sam vjetar kako huči oko nas, ali sve ostalo bilo je mirno. Niti ptice se više nisu čule. Kao da je taj mali djelić svijeta prekrila potpuna tišina. I onda je krenulo – silinom koju dosad nisam upoznala – biće je počelo izlaziti van, nevoljko, a onda na moje čuđenje sve radosnije i radosnije. Kao da je željelo kući. Kući? »Zar i ovakva stvorenja imaju dom?«, upitala sam se u djeliću sekunde ... Iz dubine mog bića čula sam glas: »Da, i takva bića imaju svoje mjesto u Svemiru, Tvorac je i za njih predvidio stanište i mjesto njihovog stalnog boravka.« Ono što je izlazilo odozdo (činilo mi se čitavu vječnost koliko je dugačko bilo) imalo je u budnom stanju moć i sposobnost svjesnog manipuliranja vremenom i prostorom, dimenzijama i čak samom Kreacijom ... Dok je izlazilo, u svom sam umu vidjela ovo biće kao jedan stup, napola svijetlo siv, a napola bijel. Pomislih – ova bjelina (pročišće-

Foto: J. Vetrovec

Vodu za testiranje smo stavili na mjesto kod podnožja piramide, gdje je nekima tako zlo da povraćaju. Biološka analize vode u Ljubljani je pokazala da su energije promijenile vodu i da su se u njoj novonastale stanice razvijale drugačije nego u onoj vodi koja nije bila sat vremena izložena energijama u podnožju piramide.

poput glasa svete ptice – ptice koja predstavlja glasnika povezivanja dva svijeta, materijalnog i duhovnog. Takvim zvucima su pozivali svoje pretke ... To nije nabijeno samo sa simbolizmom, već s praktičnim znanjima. Naša su

pak znanja samo graditeljska.

Maje su gradili mjesta po uzorku zvijezda; radili su puteve široke po deset metara, potpuno ravne. Njima su ti putevi značili kao putovi među savjizima i kad ideš po tim putovima ...

Ne razumijemo mi danas ta znanja, nerazumljiva nam je ta davna tehnologija. Osim materijalnim znanjima nekad se vladalo i brojnim drugim znanjima. Zato su znali kako izabrati kamen, kako ga prenijeti, ugraditi. Pokušajmo otkriti barem djelić tih zaboravljenih znanja ...»

Visoko i sva dolina je u znaku otkrivanja piramida. Hotel se već zove Piramida Sunca, a i u gostioni možete pojesti pizzu Piramida Sunca, nude se i kolači Piramida Sunca, a predsjednik Bosne zove svoje kolege na razgledavanje piramide Sunca. Znanstvena javnost, prije svega engleska, se ruga. Znanost pak ne zna da su piramide i u Europi:

»Očekivao sam otpor. Svi-

Foto: J. Vetrovec

Kameni blokovi formiraju karakterističnu nagnutost piramide i po mišljenju geologa su lijevani, vjerojatno u neposrednoj blizini piramide. Domaće stanovništvo ih je na tisuće otkopalo i koristilo prilikom gradnje svojih kuća.

jet mora ići kroz iste faze. U početku je uvijek nevjerica. Onda netko dobronamjerno prihvati ideju. Ponekad netko zavibrira na pravi način već na samom početku, obično onaj koji je s time povezan ... Najveći otpor je u krugovima znanstvenika. Oni, s

titulama koje predstavljaju institucije, sprječavaju razvoj, ali ih polako slama javnost, lome ih mediji, lomi ih politika ... S novim otkrićima očekujem još puno i još oštrija suprotstavljanja. To je sve dio istraživanja ...»

Jože Vetrovec

nost) rezultat je slanja Svjetlosti i iscjeliteljske energije ovom starom biću koje smo prijateljica i ja slale prethodnih nekoliko dana dok smo se pripremale za ovaj čin. Sad sam vidjela da naši naponi nisu bili uzaludni. Sve se napokon stopilo u jedan osjećaj – osjećaj tuge i žaljenja, ali i olakšanja. Čiji su to bili osjećaji, ni danas mi nije jasno, je li to ječalo ono biće ili ja, ne znam, tek znam samo da sam se osvijestila u trenutku kad sam čula glas svoje prijateljice koja je odlučno vikala s druge uzvišice. Pusti je,пусти ... neka ide ... neka ide ... vrijeme joj je ...

KAO PRIKOVANA

U umu sam podigla pogled ka Nebesima i na moje veliko iznenađenje sam vidjela nevjerovatno velika i moćna Svjetlosna bića kako ovu staru, drevnu svijest prihvaćaju u svoje »ruke« i polako je odvođe gore, sve više i više, i više ... sve dok se nisu izgubili iz »vidokruga« mog unutrašnjeg oka.

Tada, kao da je sve stalo. Nisam više osjećala ni prostor

ni vrijeme i, iako je to trajalo samo par sekundi, osjećaj je bio tako ugodan da sam u njemu željela ostati vječno. No, čini se, kao i sve dobro u našem životu, i ovaj je osjećaj prošao već nakon nekoliko minuta. Polako smo počeli spuštati svoju svijest u ovu trodimenzionalnu stvarnost i »buditi se« iz obamrlosti tijela i svih naših unutarnjih osjećaja. Tek tada sam postala svjesna koliko mi je cijelo tijelo, kao ogromnim čavlima, bilo prikovano za majčicu Zemlju, a kad sam pokušala napraviti prvi korak, posrnula sam i umalo pala.

No, to je brzo prošlo. Kad smo se dovoljno osvijestili, pogledali smo jedni u druge, i kao i svaki raniji put nakon ovakvih iskustava, samo široki osmijeh na našim licima bio je jedini način komunikacije, ali i znak da smo prepoznali jedni u drugima odgovor na naše neizgovoreno pitanje: »Da li smo uspjeli obaviti zadatak«?

Duboki mir koji nas je prozeo i osmijeh na licima govorio je sve.

Istraživanja su mogla početi ...